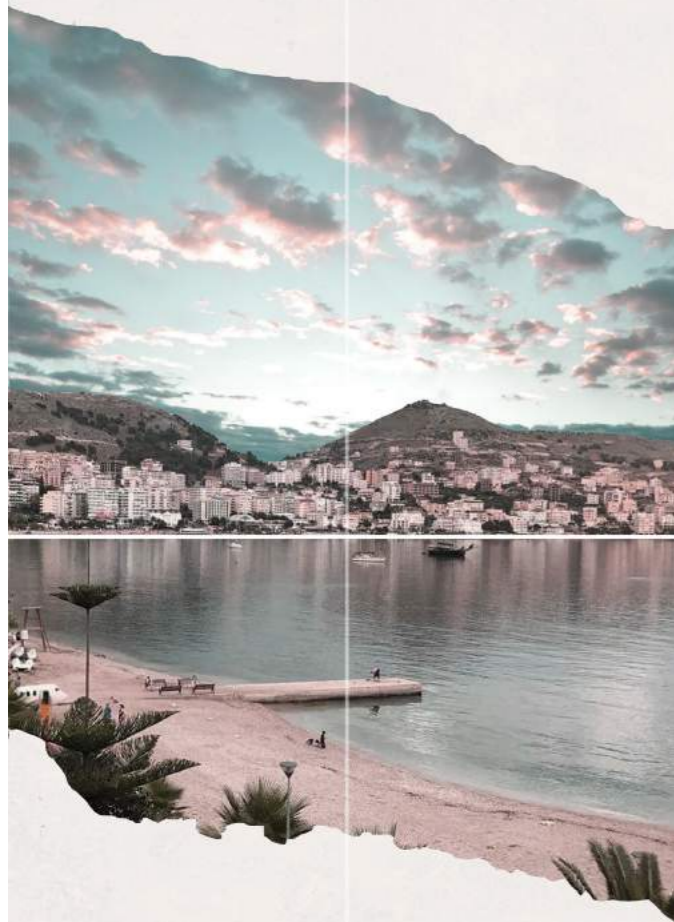

Ανακτώντας

το όριο

σε δυο

επεισόδια

ΓΟΥΝΑΡΗ ΙΩΑΝΝΑ

Επιβλεπων: Θ. Παγωνης

Σύμβουλος: Ελ. Τσακανίκα

Διπλωματική

Ιούνιος 2018

ΕΜΠ

Οι Άγιοι Σαράντα αποτελούν τη σύγχρονη εικόνα μιας μετακομμουνιστικής πόλης της Αλβανίας που αφήνει πολλά υποσχόμενα. Μετά την αλλαγή του καθεστώτος το 90', ακολούθησε μια ραγδαία αστική ανάπτυξη, μια ανεξέλεγκτη δόμηση που μετέλλαξε τη πόλη μέσα σε μόλις 20 χρόνια σε έναν πυκνοδομημένο ιστό με πολυόροφες πολυκατοικίες, ένα μωσαϊκό από χρώματα, ήχους και μυρωδιές με θέα όμως το απέραντο γαλάζιο και φόντο τη Κέρκυρα.

Μεγαλώνοντας εκεί είδα όλη αυτή την αλλαγή να εκτιλλίσεται μπροστα στα μάτια μου. από μια κατεστραμμένη σχεδόν πολη από το πολέμο του 97', την είδα να ξαναχτίζεται, αρχικά δειλά και μετά τις αρχές του 2008 να σκάει μια οικοδομική έξαρση. Όλα γίνανε πολύ γρήγορα και με θυμάμαι μικρή να βλέπω απο το παράθυρο τις πολυκατοικίες να υψώνονται μια μια και να μου δημιουργούν μια κορυφογραμμή μπροστα στη θάλασσα.

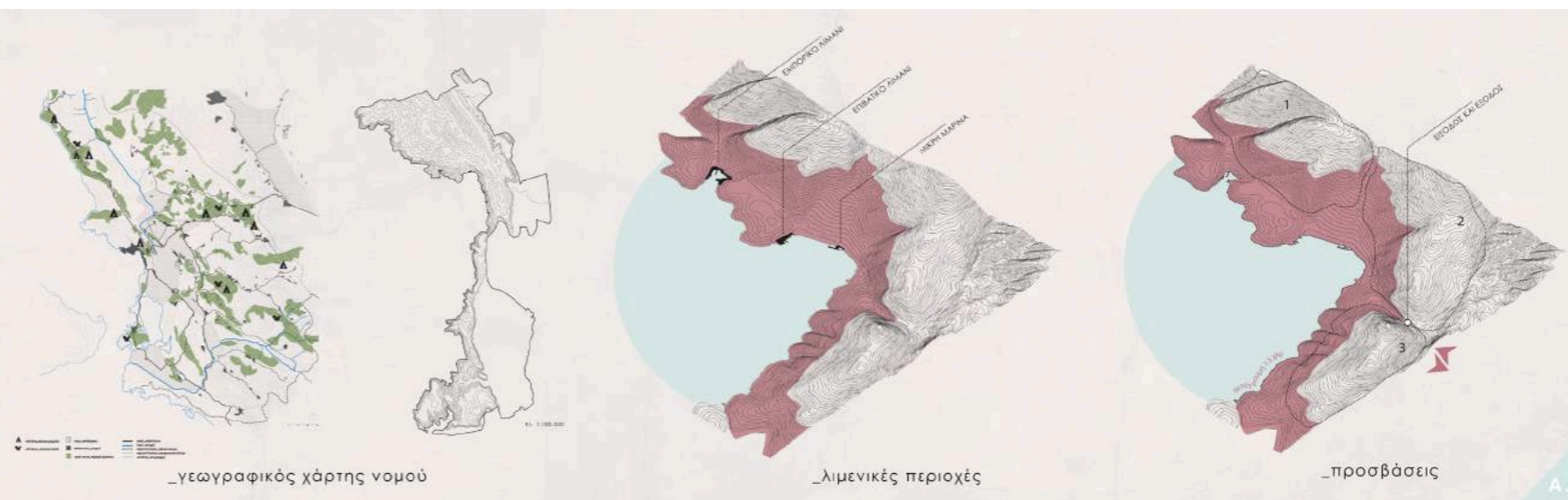
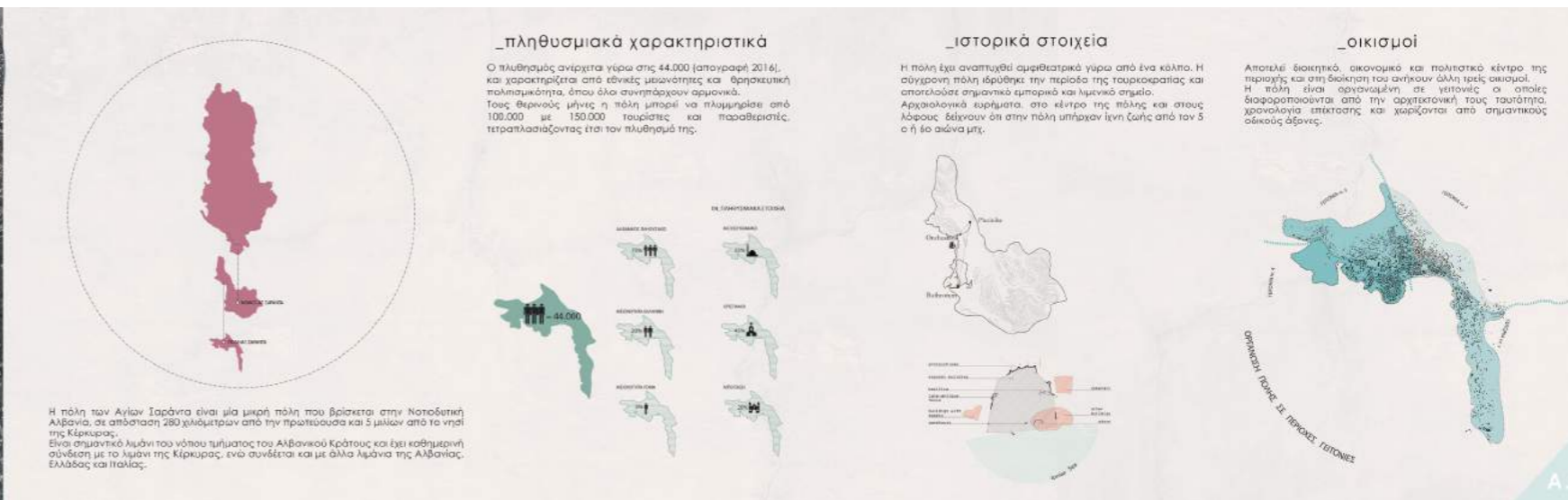
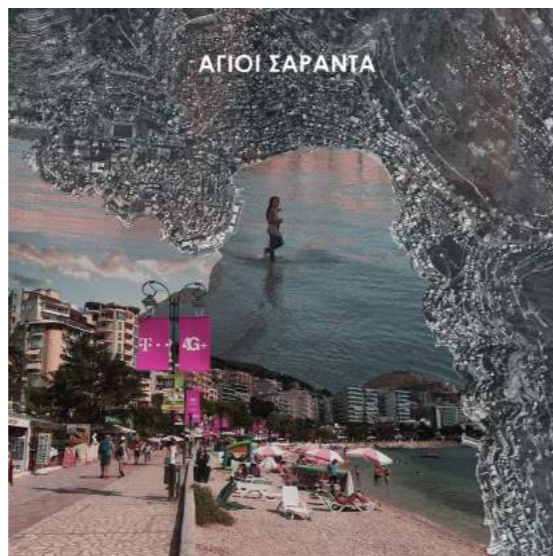
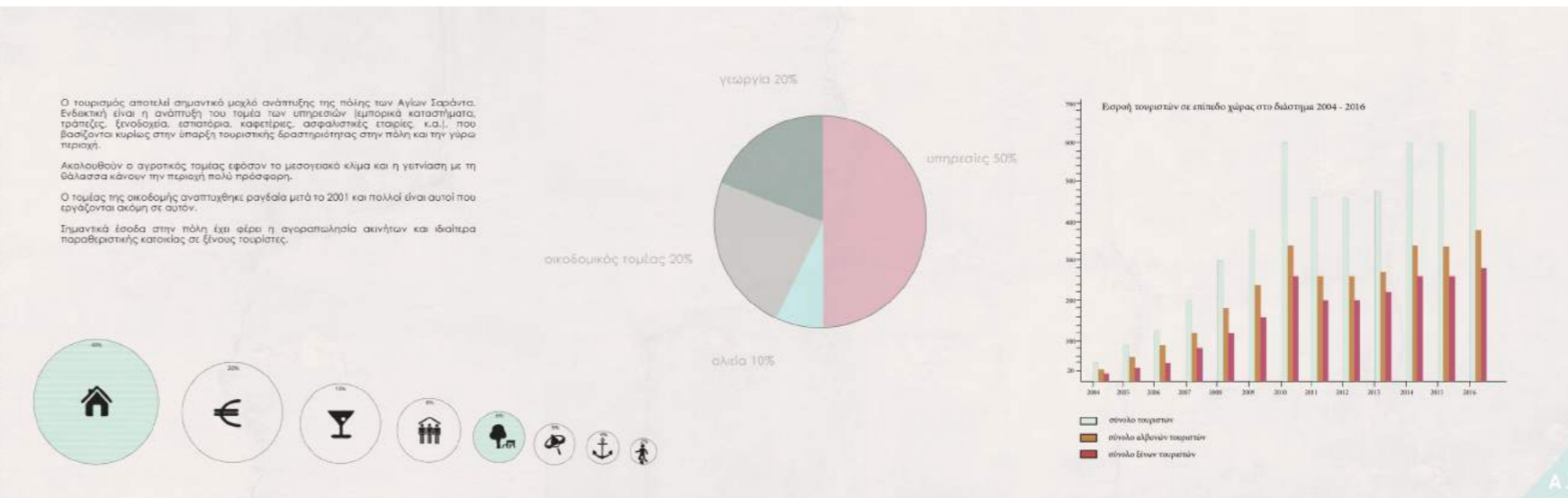
Σε αυτό το πλαίσιο έχω ασχοληθεί με τη διαμόρφωση του αστικού αυτού παράκτιου μετώπου και τη Στρατηγική βελτίωσης του σε 3 κλίμακες :

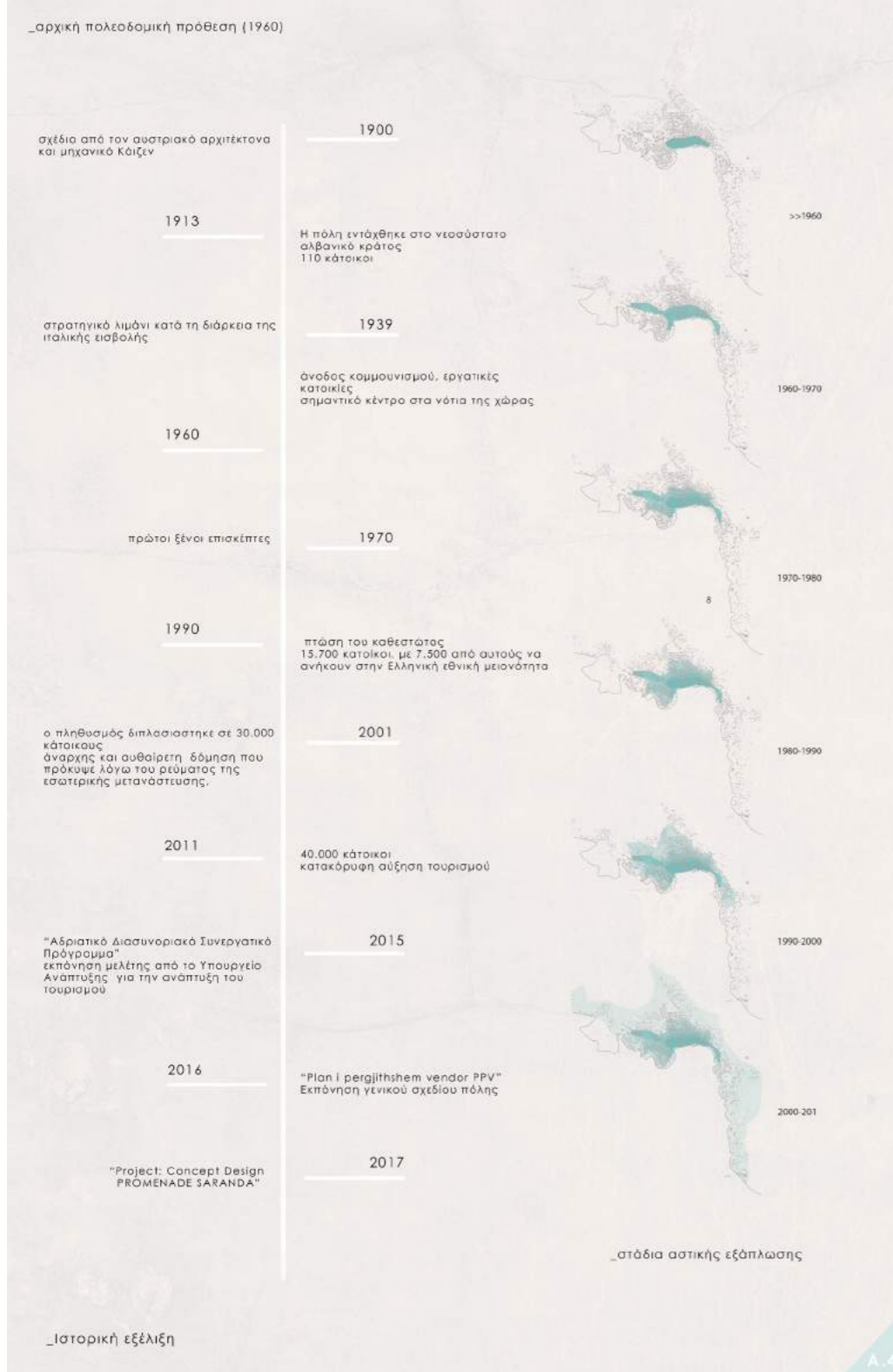
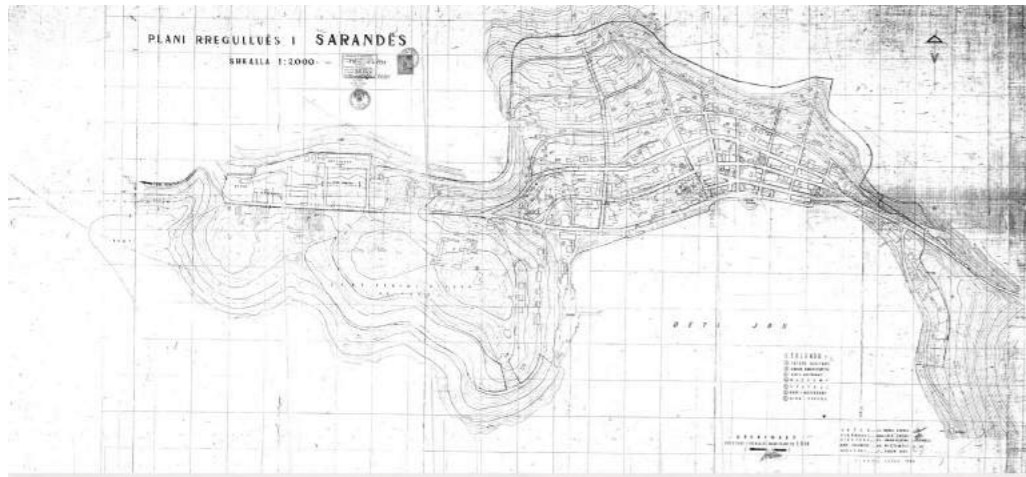
- σε Πειφερειακό επίπεδο
- σαν σημαντικός πόλο της Νότιας Ριβιέρας
- σε επίπεδο Δήμου

Η διπλωματική αυτή εστιάζει :

- στη διευρυνσή του ιστορικού παράκτιου μετώπου και αναβάθμισή του
- στον επαναπροσδιορισμό της προσβασιμότητας σε αυτόν
- την ανάκτηση δυο σημαντικών περιοχών τοποσήμων στα δύο άκρα του, τα οποία σηματοδοτούν την αρχή και το τέλος του ιστορικού πεζοδρόμου.

Και ένα καιρίο ζήτημα ήταν πώς θα επαναφέρεις τη ποιότητα σε ένα χώρο με νεκρούς χώρους αρκετα κατάλλειπα απο μια δύσκολη σοσιαλιστική εποχή, πως θα διαχειριστείς το ήδη τόσο πυκνοδομημένο αστικό ιστό που νιώθεις να σε πνίγει, πως θα γκρεμίσεις και θα ξαναχτίσεις. Και ίσως το πιο σημαντικό από όλα με πόση αποφασιστικότητα θα αλλάξεις ένα τοπίο με το οποίο έχεις δεθεί σημαντικά και θέλεις να δημιουργήσεις νέες ποιότητες που θα δώσουν στους κατοίκους και στους επισκέπτες αυτό που έλλειψε τόσο πολύ σε σένα.

Η πόλη σήμερα έχει πληθυσμό που αγγίζει τους 44,173 κατοίκους. Ο τουρισμός αποτελεί σημαντικό μοχλό ανάπτυξης της πόλης των Αγίων Σαράντα. Τους καλοκαιρινούς μήνες ο πληθυσμός μπορεί να φτάσει τους 200'000 - 250 000, με ντόπιου και ξένους τουρίστες. Η πόλη στη σημερινή κατάσταση αδυνατεί να ανταπεξέλθει στον μονίμως αυξανόμενο αριθμό τουριστών οι οποίοι κατακλύουν την πόλη και ιδιαίτερα τον παράκτιο πεζόδρομο και τις παραλίες.

Είναι σημαντικό λιμάνι του νότιου τμήματος της Αλβανίας και έχει καθημερινή σύνδεση με το λιμάνι της Κέρκυρας, ενώ συνδέεται και με άλλα λιμάνια της Αλβανίας, Ελλάδας και Ιταλίας. Κατέχει γεωστρατηγική θέση ως νευραλγικό σημείο του νοτίου της χώρας.

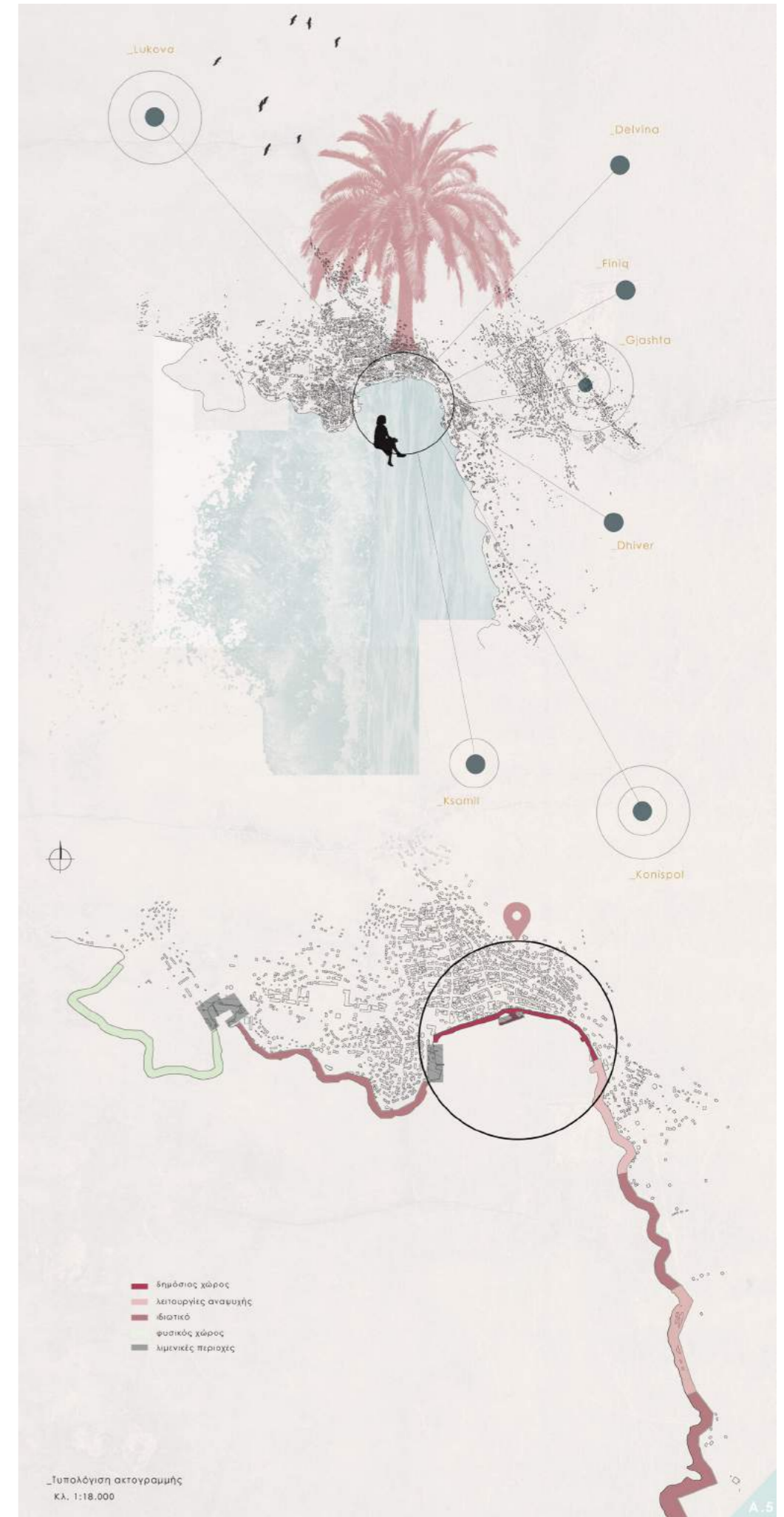
Η πόλη έχει αναπτυχθεί αμφιθεατρικά γύρω από ένα κόλπο που βρέχεται από τα νερά του Ιόνιου πελάγους και εκτείνεται κατά μήκος μιας ακτογραμμής 7,5 χλμ. Πολεοδομικά σχέδια και μελέτες του οικισμού πριν το 1945, απεικονίζουν μια μικρή πόλη αμφιθεατρικής διάταξης, η οποία εκτείνεται κεντρικά στον κόλπο, με δημόσιες βαθμίδες ανά τακτά διαστήματα, κτήρια 2-3 ορόφων και κάποια τοπόσημα όπως η εκκλησία και το τζαμί.

Το σχέδιο αυτό εκπονήθηκε μετά την εγκατάσταση του αυστρουγγικού στρατού το 1900, που είχαν προβλέψει στο σχέδιο του τη δημιουργία ενός μικρού επιβατικού τουριστικού λιμανιού και τριών αμφιθεατρικών βαθμίδων που ακολουθούσαν την μορφολογία του εδάφους.

Ακόμη ο παράκτιος χώρος μετασχηματιζόταν σε μια παράκτια διαδρομή με παιδότοπους και ανοιχτούς χώρους πρασίνου. Η άνοδος του κομμουνισμού έφερε πενταώροφες κατοικίες σοσιαλιστικής αρχιτεκτονικής και μερικά δημόσια κτίρια. Τη συγκεκριμένη περίοδο ο παράκτιος χώρος περιλάμβανε δια μήκος της δημόσιες παραλίες, έναν μικρό μόλο, παγκάκια, φοίνικες και πεύκα, χώρους ψαρέματος και αποθήκες.

Μετά τη δεκαετία του 90' παρατηρήθηκε μια άμεση αλλαγή της εικόνας της πόλης, προϊόν της άναρχης δόμησης που πρόκυψε λόγω του ρεύματος της εσωτερικής μετανάστευσης, της πολιτικής αστάθειας που επικρατούσε στην τοπική αυτοδιοίκηση αλλά και στο κρατικό σύστημα και στην νέα κερδοσκοπική νοοτροπία που καλλιεργήθηκε από τα πρώτα χρόνια της μεταβατικής περιόδου και οδήγησε στην απώλεια σημαντικού δημόσιου χώρου και υποβάθμισης του πανέμορφου αυτού φυσικού τοπίου.

Αν εξαιρέσουμε τις παλιές χαράξεις στον παλιό οικισμό και κάποια εγκαταλελειμμένα κτίρια παραδοσιακής αρχιτεκτονικής, η πόλη παρουσιάζεται πλέον αρκετά μεταλλαγμένη.

Παρολ'αυτά υπάρχει ένα κοινό στοιχείο ανάμεσα στις ασπρόμαυρες φωτογραφίες τις προηγούμενης γενιάς με τη σημερινή εποχή. Και αυτός είναι ένας ζωντανός παράκτιος χώρος, μια ζωντανή διαδρομή δίπλα στο υδάτινο στοιχείο, ο οποίος παρά τις αλλαγές στον αστικό ιστό της πόλης, συγκράτησε τη γοητεία του και την έλξη του προς τις γενιές που πέρασαν από αυτόν.

Μεταλλάχθηκε αρκετά, παρολ'αυτά φαίνεται να συντήρησε τον ρόλο του ως ιστορικός και δημόσιος πυρήνας της ζωής της πόλης, κύριο πόλο αναφοράς για τις γύρω περιοχές, αλλά και ένα από τα ωραιότερα παράκτια μέτωπα όλης της χώρας.

Η λειτουργική αργάνωση της ακτογραμμής, θα μπορούσε να ταξινομηθεί σε 4 βασικές κατηγορίες: δημόσια (ανοιχτοί αστικοί χώροι, δημόσιες παραλίες), ιδιωτική (κατοικίες, ξενοδοχεία, εστιατόρια), λειτουργίες αναψυχής (νυχτερινά κέντρα, καφετέριες), φυσική.

Όλοι μαζεύονται στο bulevardi σε τετοιο σημείο που τι πρωινές και βραδινές ώρες δεν έχεις χώρο να περπατήσεις.

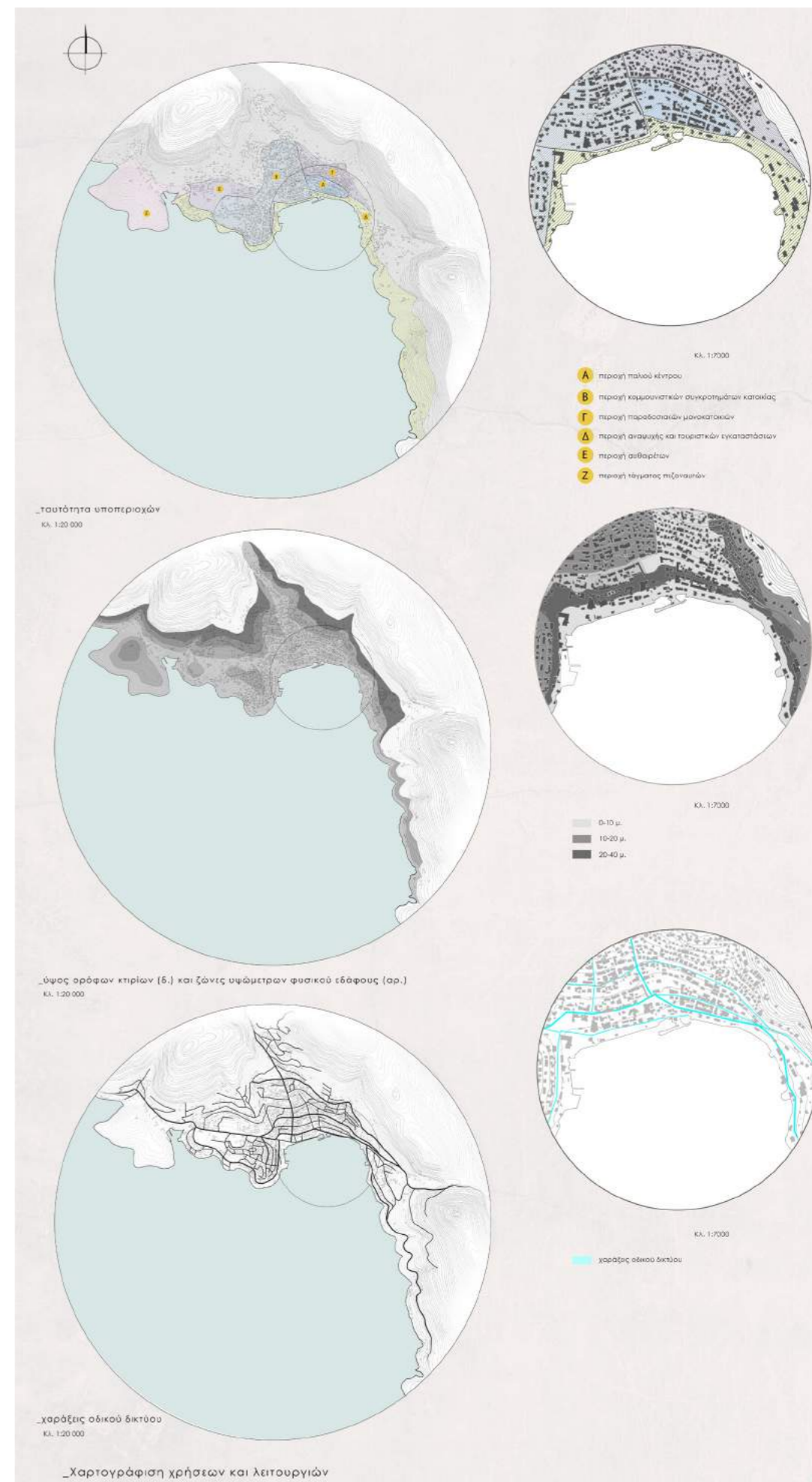
Οι δημόσιοι ελεύθεροι χώροι, όπως παρατηρείται και στον χάρτη, είναι δυσεύρετοι μέσα στον πυκνοδομημένο ιστό της πόλης. Μέσα απ'αυτόν τον πυκνοδομημένο αστικό ιστό φαίνεται ο παράκτιος πεζόδρομος να αποτελεί τη μόνη διέξοδο και να δίνει ανάσα στη ζωή των κατοίκων. Παράλληλα, αποτελεί χώρο συγκέντρωσης, δραστηριοτήτων και αναψυχής τόσο τους χειμερινούς μήνες όσο και τους θερινούς όπου κατακλύζεται με επισκέπτες.

Όπως φαίνεται και από τον χάρτη, το μόνο πλέον κομμάτι το οποίο έχει παραμείνει στην φυσική του μορφή είναι η περιοχή εκτός πόλης μετά το εμπορικό λιμάνι.

Ακολουθεί μια εναλλαγή ιδιωτικών χρήσεων και χρήσεων αναψυχής που εξυπηρετούν εν μέρει την κατοίκηση και κυρίως τουριστικές υπηρεσίες. Μέσα σε αυτή την επανάληψη ιδιωτικών χρήσεων και τουριστικών παροχών, φαίνεται ο μόνος κατεξοχήν ανοιχτός δημόσιος χώρος της ακτογραμμής να αποτελείται από το ιστορικό "bulevardi Naim Frasherí", καθώς όλο το υπόλοιπο είναι ασφυκτικά πυκνοδομημένο.

Σε μια προσπάθεια ανάγνωσης των χρήσεων που έχουν εγκατασταθεί στον γεινιάζοντα αστικό ιστό, παρατηρείται ένα σύνολο χρήσεων που μαζί με το παράκτιο πεζόδρομο δημιουργούν ένα οργανικό σύστημα, το οποίο περικλείεται από κατοικίες.

Αποτελεί δηλαδή έναν πυρήνα χρήσεων που εξυπηρετεί και αναφέρεται σε αυτόν ένα μεγάλο κομμάτι του αστικού ιστού και καλύπτει σχεδόν όλες τις ανάγκες των κατοίκων. Δεν αποκαλείται τυχαία άλλωστε το κέντρο της πόλης.

Παρολ'αυτά υπάρχει ένα κοινό στοιχείο ανάμεσα στις ασπρόμαυρες φωτογραφίες τις προηγούμενης γενιάς με τη σημερινή εποχή. Και αυτός είναι ένας ζωντανός παράκτιος χώρος, μια ζωντανή διαδρομή δίπλα στο υδάτινο στοιχείο, ο οποίος παρά τις αλλαγές στον αστικό ιστό της πόλης, συγκράτησε τη γοητεία του και την έλξη του προς τις γενιές που πέρασαν από αυτόν.

Μεταλλάχθηκε αρκετά, παρολ'αυτά φαίνεται να συντήρησε τον ρόλο του ως ιστορικός και δημόσιος πυρήνας της ζωής της πόλης, κύριο πόλο αναφοράς για τις γύρω περιοχές, αλλά και ένα από τα ωραιότερα παράκτια μέτωπα όλης της χώρας.

Η λειτουργική αργάνωση της ακτογραμμής, θα μπορούσε να ταξινομηθεί σε 4 βασικές κατηγορίες: δημόσια (ανοιχτοί αστικοί χώροι, δημόσιες παραλίες), ιδιωτική (κατοικίες, ξενοδοχεία, εστιατόρια), λειτουργίες αναψυχής (νυχτερινά κέντρα, καφετέριες), φυσική.

Όλοι μαζεύονται στο bulevardi σε τετοιο σημείο που τι πρωινές και βραδινές ώρες δεν έχεις χώρο να περπατήσεις.

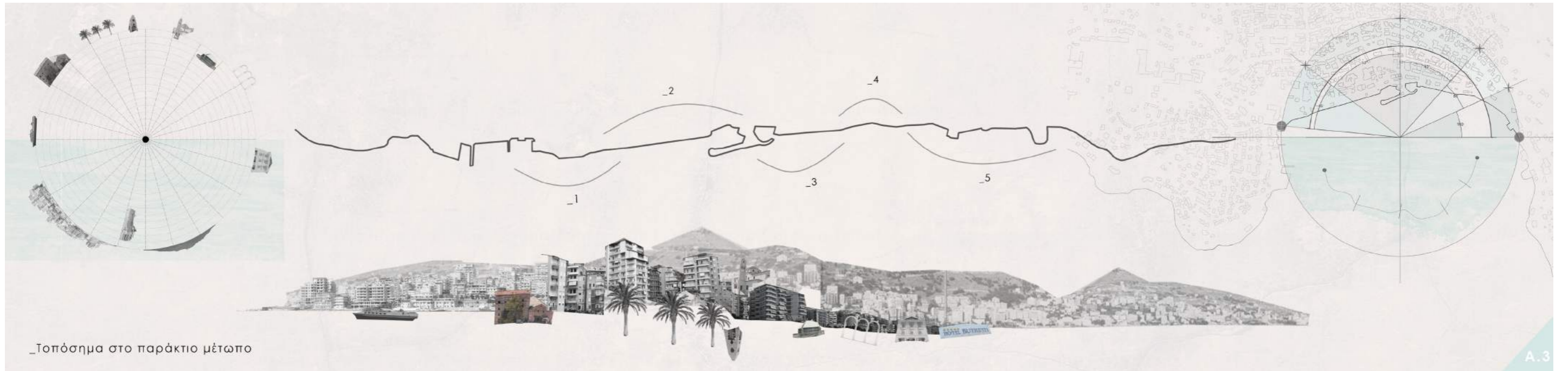
Οι δημόσιοι ελεύθεροι χώροι, όπως παρατηρείται και στον χάρτη, είναι δυσεύρετοι μέσα στον πυκνοδομημένο ιστό της πόλης. Μέσα απ'αυτόν τον πυκνοδομημένο αστικό ιστό φαίνεται ο παράκτιος πεζόδρομος να αποτελεί τη μόνη διέξοδο και να δίνει ανάσα στη ζωή των κατοίκων. Παράλληλα, αποτελεί χώρο συγκέντρωσης, δραστηριοτήτων και αναψυχής τόσο τους χειμερινούς μήνες όσο και τους θερινούς όπου κατακλύζεται με επισκέπτες.

Όπως φαίνεται και από τον χάρτη, το μόνο πλέον κομμάτι το οποίο έχει παραμείνει στην φυσική του μορφή είναι η περιοχή εκτός πόλης μετά το εμπορικό λιμάνι.

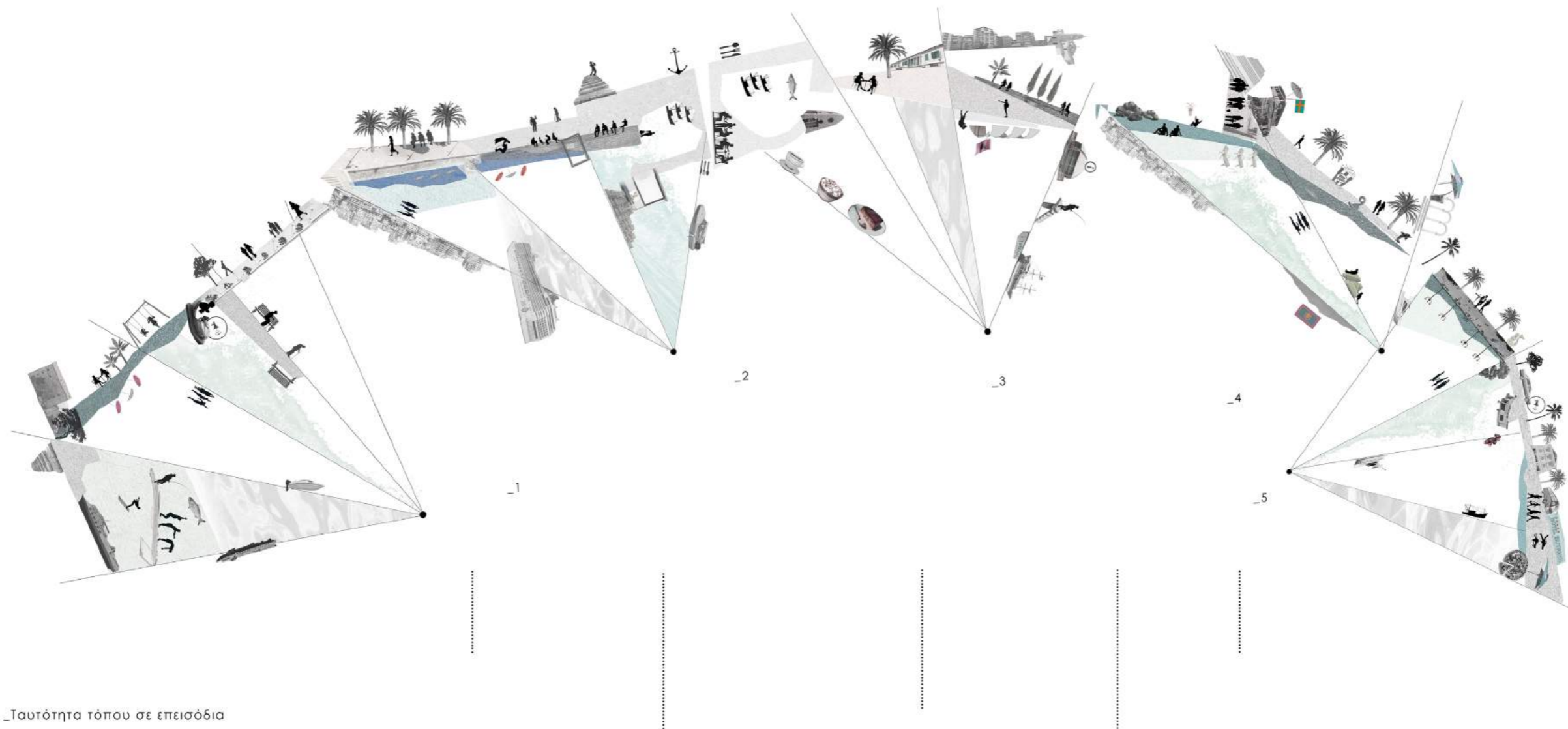
Ακολουθεί μια εναλλαγή ιδιωτικών χρήσεων και χρήσεων αναψυχής που εξυπηρετούν εν μέρει την κατοίκηση και κυρίως τουριστικές υπηρεσίες. Μέσα σε αυτή την επανάληψη ιδιωτικών χρήσεων και τουριστικών παροχών, φαίνεται ο μόνος κατεξοχήν ανοιχτός δημόσιος χώρος της ακτογραμμής να αποτελείται από το ιστορικό "bulevardi Naim Frasherí", καθώς όλο το υπόλοιπο είναι ασφυκτικά πυκνοδομημένο.

Σε μια προσπάθεια ανάγνωσης των χρήσεων που έχουν εγκατασταθεί στον γεινιάζοντα αστικό ιστό, παρατηρείται ένα σύνολο χρήσεων που μαζί με το παράκτιο πεζόδρομο δημιουργούν ένα οργανικό σύστημα, το οποίο περικλείεται από κατοικίες.

Αποτελεί δηλαδή έναν πυρήνα χρήσεων που εξυπηρετεί και αναφέρεται σε αυτόν ένα μεγάλο κομμάτι του αστικού ιστού και καλύπτει σχεδόν όλες τις ανάγκες των κατοίκων. Δεν αποκαλείται τυχαία άλλωστε το κέντρο της πόλης.

_Τοπόσημα στο παράκτιο μέτωπο

_Ταυτότητα τόπου σε επεισόδια

“Από τότε που ήμουν μικρός θυμάμαι τους κολυμβητές να προπονούνται στο μόλο. Εγώ ως ντόπιος συνήθως έπαιζα στη γειτονιά μου και κατέβαινα κάτω μόνο για κολύμπι. Το λιμάνι ήταν τότε πολύ μικρότερο, σχεδόν ανύπαρκτο, και δεν υπήρχαν πολλά καράβια. Πλέον νιώθω πώς θα βουλιάξει κάθε φορά που έρχονται τα τεράστια αυτά κρουαζιερόπλοια.”
κ. Κώστας, 67, Άγιοι Σαράντα

“Ευτυχώς που υπάρχουν αυτοί οι φοίνικες χρόνια τώρα να μας σκιάζουν γιατί έχουμε ήλιο όλο το χρόνο και κάθε μέρα είμαστε εδώ. Έρχομαι, βρίσκω τους φίλους μου και μιλάμε για ώρες για τα τελευταία νέα της πόλης. Χαζεύουμε τον κόσμο, μιλάμε για τα παλιά.. Όπως τότε που έπαιρνα κάθε καλοκαίρι το πούλμαν από το χωριό μου και ερχόμουν να κάνω το μπάνιο μου εδώ πιο κάτω. Και τότε ακόμη όλοι οι ντόπιοι κάθονταν στα παγκάκια ή κάνανε βόλτες[.] Αυτό το συντριβάνι εδώ πιο κάτω βάφεται, ξαναβάφεται αλλά ποτέ να συντηρηθεί και λειτουργήσει κανονικά.”
κ. Θωμάς, 58, Άγιοι Σαράντα

“Επισκέπτομαι πλέον το Σαράντι μόνο κάθε καλοκαίρι και γιορτές λόγω σπουδών, και κάθε φορά το πρώτο πράγμα που κάνω είναι να πάω στην αγαπημένη μου καφετέρια και να παραγγείλω τα γλυκά που δεν μπορώ να βρω πουθενά αλλού, όσο και να έχω ψάξει. Με θλίβει όμως το γεγονός πώς ο παλιός κινηματογράφος παρα δίπλα μένει κενός και αχρησιμοποίητος.”
Κατερίνα, 23, Αθήνα

“Χρησιμοποιώ το πεζόδρομο κυρίως για να μετακινηθώ και να φτάσω πιο σύντομα στο κέντρο της πόλης όπου τελειώνω τις δουλειές μου. Άλλα το καλοκαίρι υπάρχει τέτοιος συνοσισμός που κανένα αμάξι δεν μπορεί να έρθει κοντά στο πεζόδρομο ή να μπει κοντά στο κέντρο. Και ειδικά μετά το πεζόδρομο, τα κανονικά πεζοδρόμια είναι τόσο στενά που όλοι σχεδόν περπατάνε στο δρόμο.”
Κωσταντίνα, 54, Άγιοι Σαράντα

“ Ο πεζόδρομος άλλαξε δραματικά τη τελευταία δεκαετία, κάθε φορά που έρχομαι βρίσκω κάτι διαφορετικό. Προστέθηκαν νέες κατασκευές και πλέον υπάρχουν περισσότερες επιλογές. Επίσης φαίνεται μια προσπάθεια ο χώρος να γίνει πιο φιλικός και προσιτός, και προς τους ξένους και προς τους κατοίκους, όπως η έκθεση που έγινε με τα μαρμάρια αγάλματα. Παρ’ όλα αυτά, ειδικά το καλοκαίρι με τον υπερπληθυσμό ο πεζόδρομος στενεύει τόσο με τα νέα μπαράκια να τρώνε από το πλάτος που ασφυκτιούμε να περάσουμε και προκαλείται μεγάλος συνοσισμός. Ειδικά για μένα που χρησιμοποιώ τον πεζόδρομο για την βόλτα μου.”
Κάτια, 23, Βιέννη

Για μια καλύτερη όμως κατανόηση του χώρου όσον αφορά τ άυλα χαρακτηριστικά του, αποφάσισα να κάνω ένα πείραμα, να κλείσω τα μάτια μου και να περιηγηθώ με την φαντασία μου στον χώρο. Εφόσον είχα έναν χρόνο να επισκευθώ την πόλη, ήθελα με αυτόν τον τρόπο να καταλάβω ποια είναι αυτά τα στοιχεία που έχουν χαραχθεί στη μνήμη μου και να κάνω μια καταγραφή των τοποσήμων.

Αποφάσισα να χρησιμοποιήσω το Το κολάζ ως μέθοδος αφήγησης όλων των στοιχείων, ποιοτήτων, και σκηνογράφισης της δημόσιας ζωής που αντικατροπτίζονται στον παράκτιο χώρο. Η συγκεκριμένη μέθοδος θεωρήθηκε η καταλληλότερη εφόσον προσδίδει στην εικόνα μια νέα διάσταση μέσα από τη γοργή εναλλαγή και την συνεχώς εξελισσόμενη και “εν κινήσει” αναδίπλωση ετερογενών στοιχείων.Η περιγραφή του μετώπου έγινε μέσα από 5 ενότητες, 5 τομές διερεύνησης και απεικόνισης, οι οποίες στοχεύουν να συνθέσουν μέσα από τη σκοπιά της δημόσιας ζωής τη σκηνή πάνω στην οποία σκιαγραφείται όλη η ζωή της πόλης.

Η επιλογή των 5 αυτών επεισοδίων δεν έγινε τυχαία. Με αφορμή τα κύρια τοπόσημα και σημεία αναφοράς της παράκτιας διαδρομής τα οποία εντοπίστηκαν, η συνεχής και γρηγορη αλλαγή χαρακτήρα, με εμπειρικές παρατηρήσεις, συνέθεσαν στην επιλογή των 5 σημείων από τα οποία χαραχθηκαν οι τομές ως ακτίνες κύκλου.

Συνοπτικά, η παρουσίαση των “επεισοδίων” εστιάζει το ενδιαφέρον της στον κοινωνικό χαρακτήρα του αστικού παράκτιου μετώπου , στις κοινωνικές σχέσεις που αναπτύσσονται σε αυτό , αλλά και στο γεγονός πως το ίδιο το αστικό περιβάλλον λειτουργεί ως αλληλεπιδραστικό και επικοινωνιακό μέσο.

Ο όρος “επεισόδιο” έχει χρησιμοποιηθεί αλληγορικά εφόσον η ζωή στο παράκτιο χώρο θα μπορούσε να παρομοιαστεί με ένα τηλεοπτικό σίριαλ το οποίο αποτελείται από επεισόδια που καδράρονται στην οθόνη της τηλεόρασης.

Τέλος, αναγκαίο είναι επίσης να τονιστεί πως η παρουσίαση αυτή των επεισοδίων βασίστηκε να μεν σε μια προσωπική και βιωματική ερμηνεία του χώρου αλλά λήφθηκαν υπόψιν και οι επιτόπιες συνεντεύξεις που έγιναν κατά την διάρκεια της μελέτης, σε μια προσπάθεια πιο σφαιρικής απεικόνισης των χαρακτηριστικών εικόνων αυτών που συντελούν στη δημιουργία του δυναμικού και συνεχώς μεταβαλλόμενο χώρο“χώρου” όπως έρχεται και τον βιώνει προσωπικά κάθε χρήστης.

Ο παράκτιος πεζόδρομος φαίνεται να είναι ο μανδικός χώρος που καλύπτει τις ανάγκες των μόνιμων κατοίκων και επισκεπτών όσον αφορά τη δημόσια ζωή και συνάθροιση, παρολ'αυτά δυσκολεύεται να ανταπεξέλθει στο ρόλο του τους θερινούς μήνες όπου ο πληθυσμός αυξάνεται κατακόρυφα.

Επιπροσθέτως, οποιεσδήποτε μεμονωμένες επεμβάσεις στον παράκτιο πεζόδρομο με γνώμονα τη βελτίωση της βιωματικής εμπειρίας του χρήστη, θα πρέπει να έχουν λάβει υπόψη τον συναισθηματικό δεσμό των κατοίκων με διάφορα σημεία και αντικείμενα στο παράκτιο χώρο, έτσι ώστε να μην αλλοιωθεί η ταυτότητα του και μετατραπεί σε κάτι ξένο.

Τα παραπάνω κολάζ επιχείρησαν να δώσουν την ιδιαίτερη αυτή ταυτότητα του χώρου και να αναφερθούν σε εικόνες οι οποίες είναι χαραγμένες βαθιά στη συλλογική μνήμη. Και οι επιτόπιες συνεντεύξεις έγιναν σε μια προσπάθεια να ακουστεί η φωνή του κατοίκου και του επισκέπτη ώστε να γίνει μια προσπάθεια να καλυφθούν τα κενά που εντοπίζουν αυτοί και μέσα από τη δική τους ματιά.

Δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στη χρησιμότητα της φυσικής αλληλεπίδρασης για την ανάπτυξη νέων κοινωνικών , πολιτισμικών και ψυχαγωγικών τρόπων χρήσης του μετώπου , αλλά και για την ανάπτυξη κοινωνικών επαφών των ανθρώπων μεταξύ τους αλλά και με διάφορες κοινωνικές αλληλεπιδράσεις μέσα στον αστικό χώρο .

_Χάρτης υφιστάμενης κυκλοφορίας
κλ. 1:2000

παράκτια διαδρομή	P πάρκινγκ	< > κατεύθυνση δρόμου	— δευτερεύον οδικό δίκτυο
πεζόδρομοι	τοπική θαλάσσια σύνδεση	δρόμος υπεραστικής σύνδεσης	— αδιέξοδο
σκάλες	θαλάσσια σύνδεση με Ελλάδα	πρωτεύον οδικό δίκτυο	- - - δρόμος περιορισμένης κυκλοφορίας
κύριος πεζόδρομος			

_Χάρτης προτεινόμενου δικτύου
ΚΛ. 1:2000

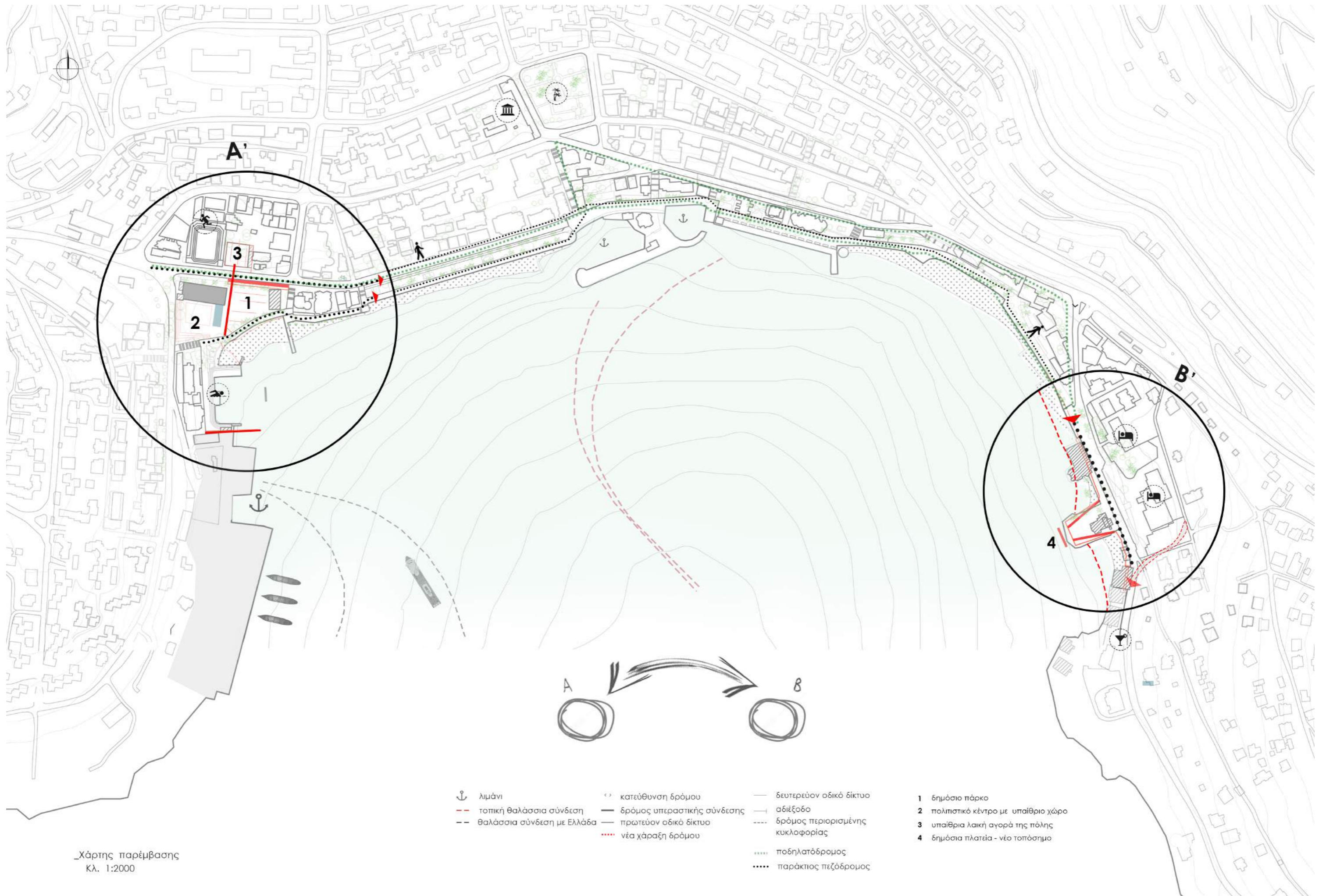
παράκτια διαδρομή	P πάρκινγκ	κατεύθυνση δρόμου	δευτερεύον οδικό δίκτυο
πεζόδρομοι	τοπική θαλάσσια σύνδεση	δρόμος υπεραστικής σύνδεσης	αδιέξοδο
ποδηλατόδρομος	θαλάσσια σύνδεση με Ελλάδα	πρωτεύον οδικό δίκτυο	δρόμος περιορισμένης κυκλοφορίας
σκάλες	λιμάνι		
B ενοικίαση ποδηλάτρου			

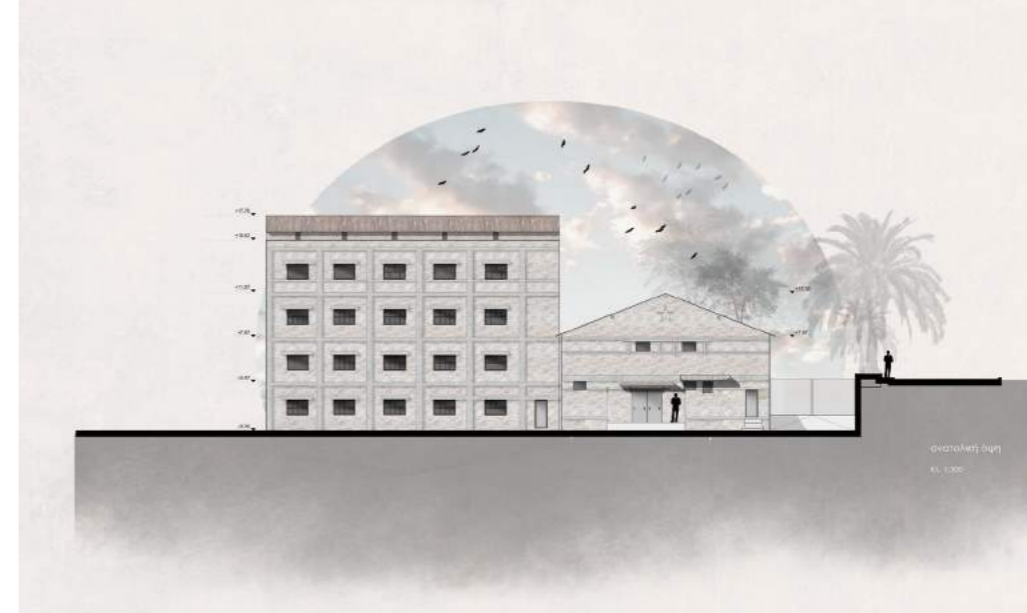
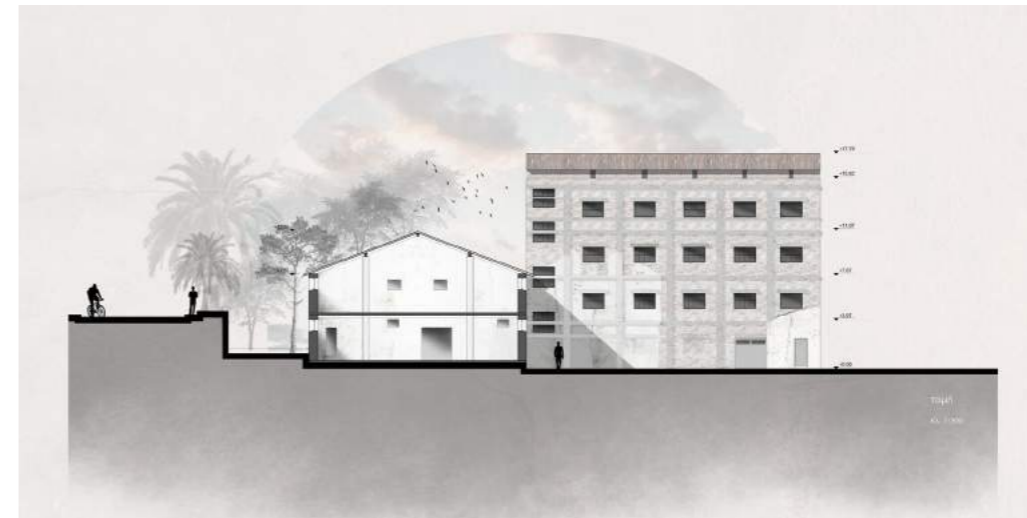
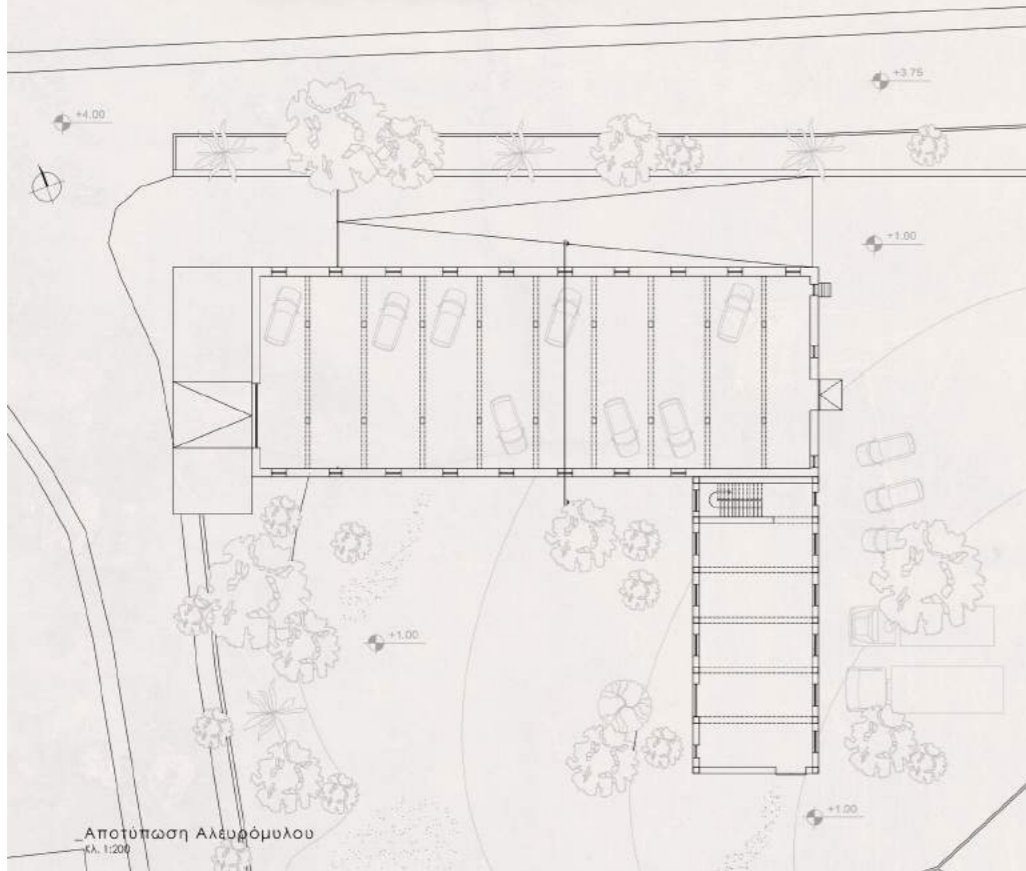
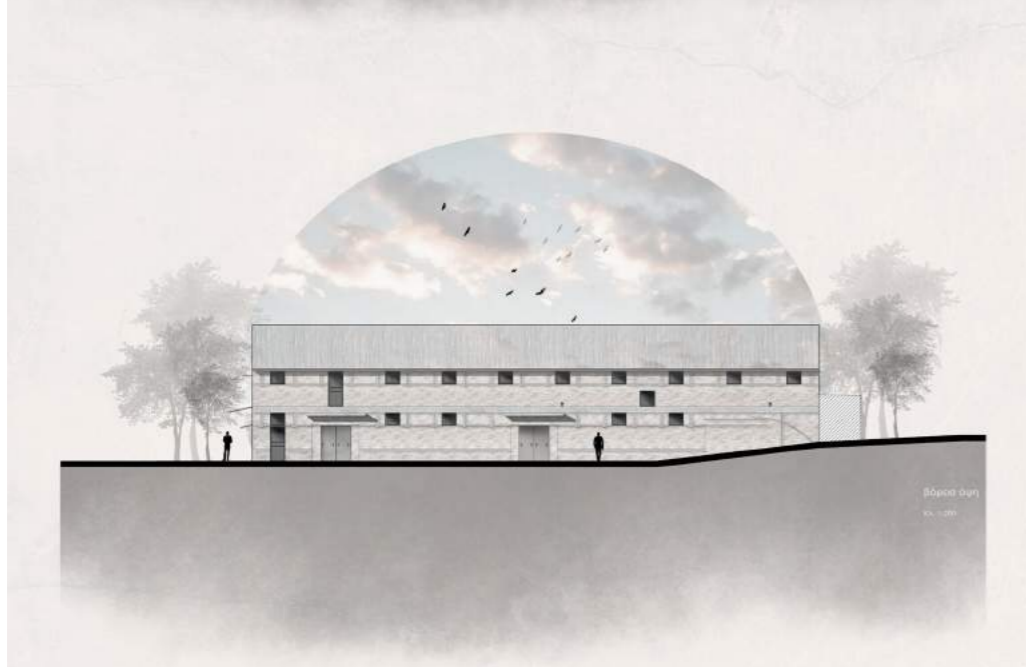
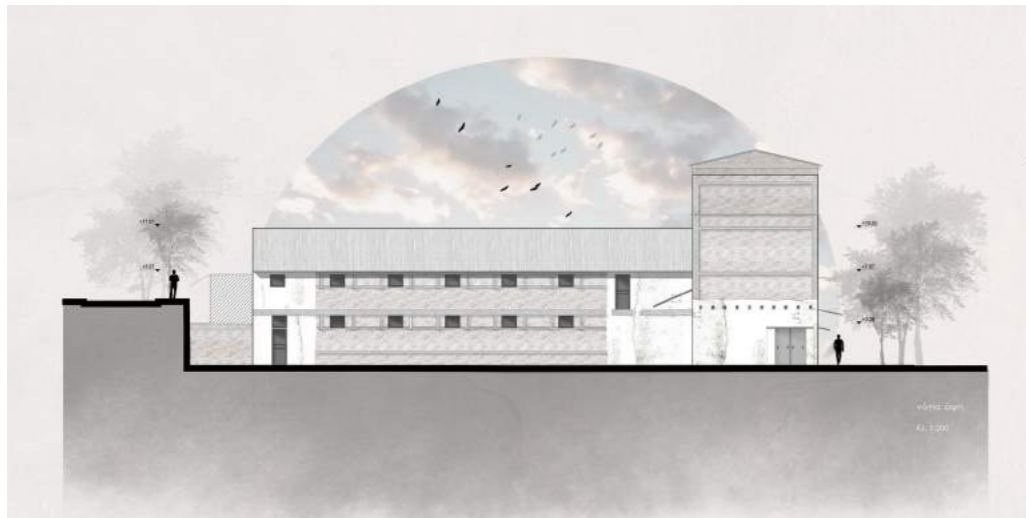
_Χάρτης προτεινόμενης γενικής κυκλοφορίας
ΚΛ. 1:3000

παράκτια διαδρομή	βαθμίδες	υπεραστική σύνδεση (επανάχαρση δικτύου)	σημείο ενγκίασης ποδηλάτου
μνημεία	ποδηλατόδρομος	δρόμος περιορισμένης κυκλοφ.	πάρκινγκ Ι.Χ.
	τοπική θαλάσσια σύνδεση	κατεύθυνση δρόμου	σταθμός λεωφορείων
	θαλάσσια σύνδεση με Ελλάδα	δρόμος υπεραστικής σύνδεσης	

_Χάρτης παρέμβασης
Κλ. 1:2000

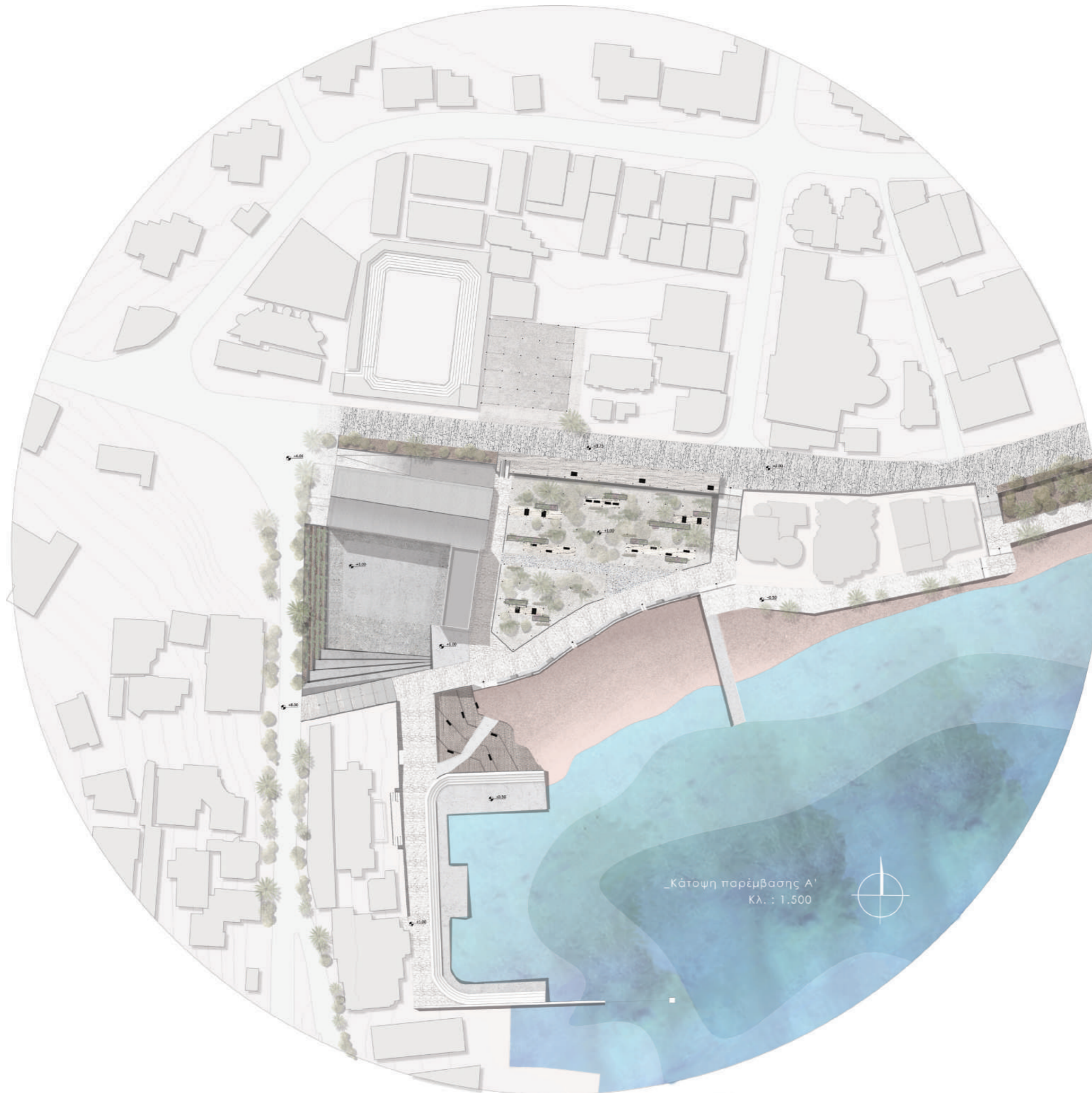
⚓ λιμάνι	↔ κατεύθυνση δρόμου	— δευτερεύον οδικό δίκτυο	1 δημόσιο πάρκο
- - - τοπική θαλάσσια σύνδεση	— δρόμος υπεραστικής σύνδεσης	— αδιέξοδο	2 πολιτιστικό κέντρο με υπαίθριο χώρο
- - - θαλάσσια σύνδεση με Ελλάδα	— πρωτεύον οδικό δίκτυο	- - - δρόμος περιορισμένης κυκλοφορίας	3 υπαίθρια λαϊκή αγορά της πόλης
	⋯⋯⋯ νέα χάραξη δρόμου	⋯⋯⋯ ποδηλατόδρομος	4 δημόσια πλατεία - νέο τοπίο
		⋯⋯⋯ παράκτιος πεζόδρομος	

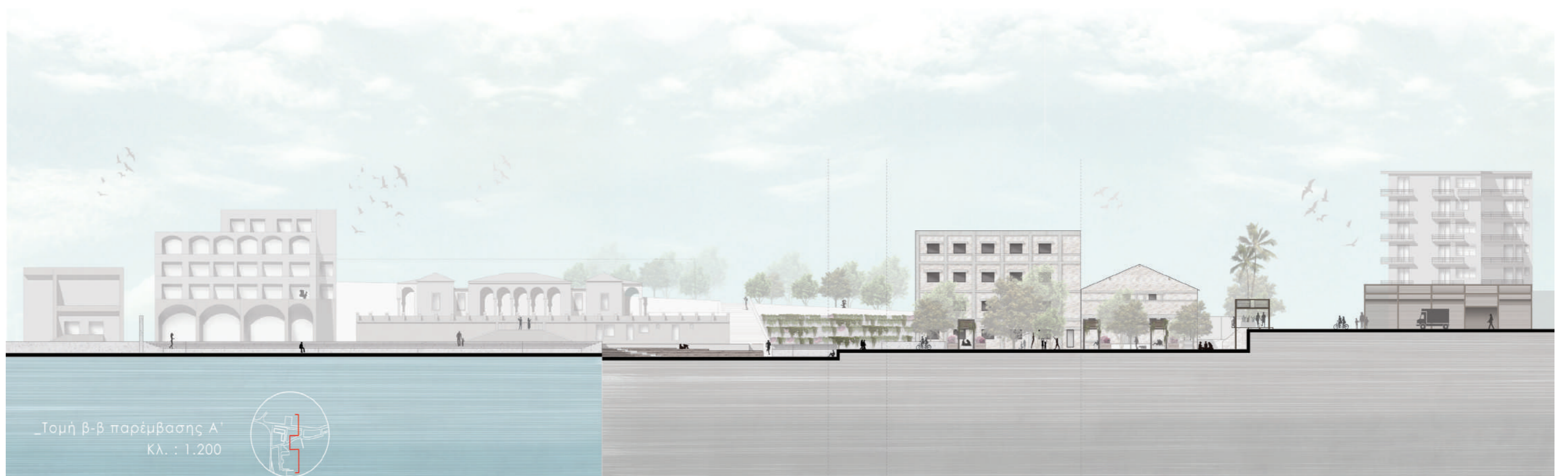

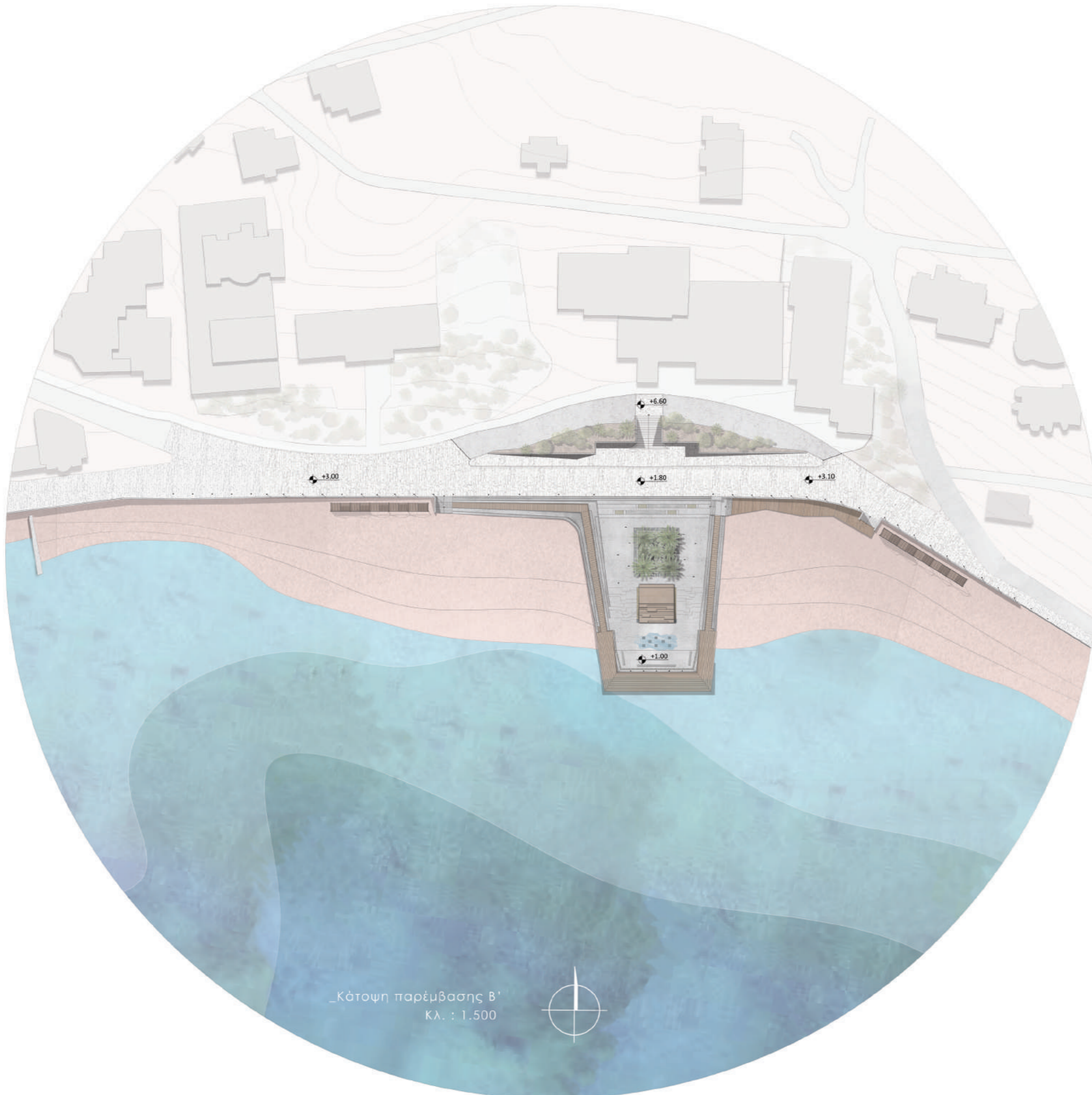
Αποτύπωση υπάρχουσας κατάστασης κτηρίου πρώην εργοστασίου παραγωγής αλευριού. Το κτήριο σήμερα βρίσκεται στην παραλία με χρήση πάρκινγκ στον όροφο και αποθήκη στο ισόγειο. Το δομικό του σύστημα είναι μικτής κατασκευής με σκελετό από οπλισμένο σκυρόδεμα και φέρουσα λιθοδομή. Η βιομηχανική του χρήση επέβαλλε μικρά ανοίγματα σε μεγάλο ύψος και μεγάλους ενιαίους χώρους με ξύλινα πατώματα. Παρουσιάζει αλλοιώσεις στις όψεις όπως και φθορές ενώ η εγκατάλειψή του υποβαθμίζει το γύρω περιβάλλον.

Προτεινόμενη χρήση: 4όροφο κοινοτικό κέντρο (info point) στο ισόγειο εργαστήρια στους ορόφους)
εκθεσιακός χώρος με διπλή πρόσβαση από το δρόμο του λιμανιού στον 1ο και από το πάρκο στο ισόγειο

Αποτύπωση Αλευρόμυλου κλ. 1:200

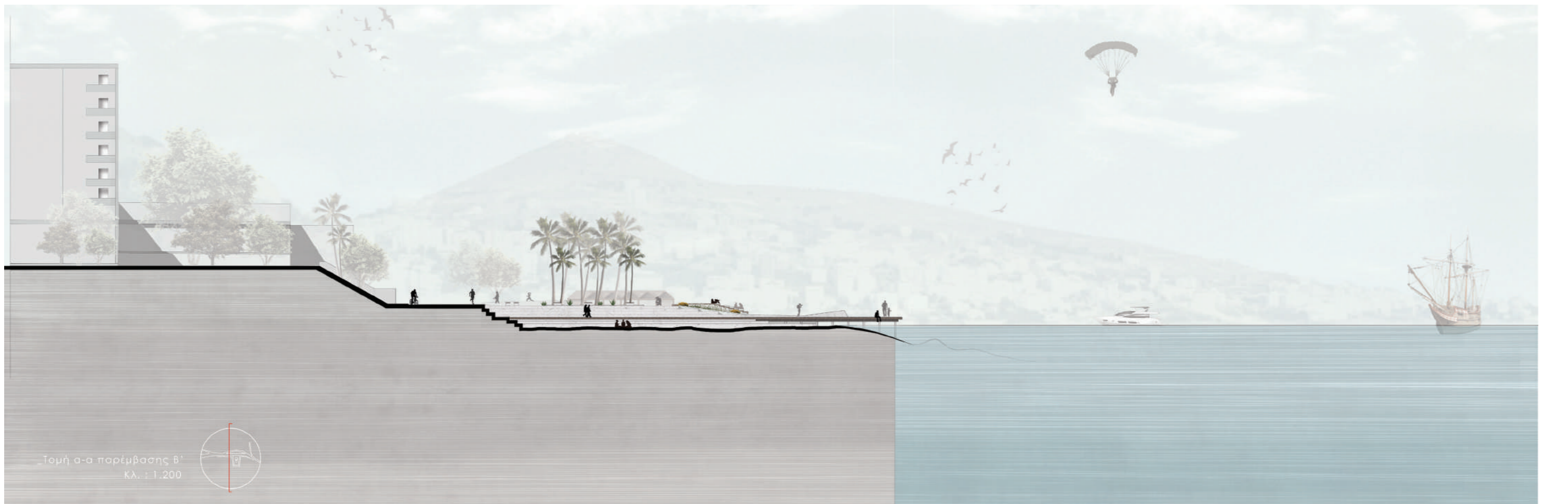

_Κάτοψη παρέμβασης Β'
Κλ. : 1.500

_Όψη παρέμβασης Β'
Κλ. : 1.200

_Τομή α-α παρέμβασης Β'
Κλ. : 1.200

Κάτωψη παρέμβασης Β'
Κλ. : 1.200